

3. neděle velikonoční rok C (2025)

1. čtení – Sk 5,27b-32.40b-41

My jsme svědky těchto událostí, stejně i Duch Svatý.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Velekněz začal apoštoly vyslýchat: „Přísně jsme vám přece přikázali, že v tom jménu už nesmíte učit. Přesto však Jeruzalém je plný toho vašeho učení a chcete na nás přivolat pomstu za krev onoho člověka.“ Ale Petr a ostatní apoštolové na to řekli: „Více je třeba poslouchat Boha než lidi. Bůh našich otců vzkřísil Ježíše, když vy jste ho pověsili na dřevo a zabili. Ale Bůh ho povýšil po své pravici jako vůdce a spasitele, aby Izraeli dopřál obrácení a odpuštění hříchů. A my jsme svědky těchto událostí, stejně i Duch Svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají.“ Dali apoštoly zbičovat a zakázali jim mluvit ve jménu Ježíšově. Pak je propustili a oni odcházeli z velerady s radostí, že směli pro to jméno trpět příkoří.

Mezizpěv – Žl 30,2+4.5+6.11+12a+13b

Chci tě oslavovat, Hospodine, nebot' jsi mě vysvobodil.

Nebo: *Aleluja.*

Chci tě oslavovat, Hospodine, nebot' jsi mě vysvobodil,
nedopřál jsi, aby se mnou radovali moji nepřátelé.
Hospodine, z podsvětí jsi vyvedl mou duši,
zachovals mi život mezi těmi, kteří do hrobu klesli.

Zpívejte Hospodinu, jeho zbožní,
a vzdávejte díky jeho svatému jménu!
Vždyť jeho hněv trvá chvíli,
ale jeho laskavost po celý život,
zvečera se uhostí pláč,
zjitra však jáсот.

Slyš, Hospodine, a smiluj se nade mnou,
pomoz mi, Hospodine!
Můj nářek jsi obrátil v tanec,
Hospodine, můj Bože, chci tě chválit navěky!

2. čtení – Zj 5,11-14

Beránek, který byl zabit, si zaslouží, aby přijal moc, bohatství, moudrost a sílu.

Čtení z knihy Zjevení svatého apoštola Jana.

Já, Jan, měl jsem vidění a uslyšel jsem hlas velkého množství andělů (shromázděných) kolem trůnu, bytostí a starců - bylo jich na milióny a stamilióny - a volali silným hlasem: „Beránek, který byl zabit, si zaslouží, aby přijal moc, bohatství, moudrost a sílu, čest, slávu i chválu!“ A všechno tvorstvo na nebi, na zemi, v podsvětí i na moři, a vše, co je v nich, jsem slyšel volat: „Tomu, který sedí na trůně, i Beránkovi přísluší chvála, čest, sláva i moc na věčné věky!“ Tu ony čtyři bytosti přidaly: „Amen!“ a starci padli na tvář a poklonili se.

Zpěv před evangeliem

Aleluja. Kristus, který všechno stvořil, vstal z mrtvých a smiloval se nad lidským pokolením. Aleluja.

Evangelium – Jan 21,1-19

Ježíš vzal chléb a dal jim, stejně i rybu.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš se znovu zjevil svým učedníkům, (a to) u Tiberiadského moře. Zjevil se takto: Byli pohromadě Šimon Petr, Tomáš zvaný Blíženec, Natanael z galilejské Kány, synové Zebedeovi a ještě jiní dva z jeho učedníků. Šimon Petr jim řekl: „Půjdu lovit ryby.“ Odpověděli mu: „I my půjdeme s tebou.“ Vyšli tedy a vstoupili na loď, ale tu noc nic nechytili. Když už nastávalo ráno, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. Ježíš se jich zeptal: „Dítky, nemáte něco k jídlu?“ Odpověděli mu: „Nemáme.“ On jim řekl: „Hod'te síť na pravou stranu lodi, a najdete.“ Hodili ji tedy, a nemohli ji už ani utáhnout pro množství ryb. Tu onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „Pán je to!“ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil přes sebe svrchní šaty byl totiž oblečen jen nalehko - a skočil do moře. Ostatní učedníci dojeli s lodí - nebyli od země daleko, jen tak asi dvě stě loket, a táhli síť s rybami. Když vystoupili na zem, viděli tam žhavé uhlí a na něm položenou rybu a (vedle) chléb. Ježíš jim řekl: „Přineste několik ryb, které jste právě chytili.“ Šimon Petr vystoupil a táhl na zem síť plnou velkých ryb, (bylo jich) stotřiapadesát. A přesto, že jich bylo tolik, síť se neprotrhla. Ježíš je vyzval: „Pojd'te snídat!“ Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán. Ježíš přistoupil, vzal chléb a dal jim, stejně i rybu. To bylo už potřetí, co se Ježíš zjevil

učedníkům po svém zmrvýchvstání. Když posnídali, zeptal se Ježíš Šimona Petra: „Šimone, (synu) Janův, miluješ mě více než ti zde?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé beránky.“ Podruhé se ho zeptal: „Šimone, (synu) Janův, miluješ mě?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce.“ Zeptal se ho potřetí: „Šimone, (synu) Janův, miluješ mě?“ Petr se zarmoutil, že se ho potřetí zeptal: „Miluješ mě?“, a odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno - ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce! Amen, amen, pravím ti: Dokud jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodils, kam jsi chtěl. Ale až zestárneš, vztáhneš ruce, a jiný tě přepásá a povede, kam nechceš.“ To řekl, aby naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech ho vyzval: „Následuj mě!“

Homilie

Drazí bratři a sestry,

dnešní evangelium nás zve k návratu k jednoduchému, ale hlubokému poselství: **Ježíš – Zmrvýchvstalý – nás potkává právě v každodenním životě.**

Apoštolové se po Ježíšově smrti vrátili k tomu, co znali – k rybaření. Bylo jich sedm. Unavení, zklamaní, možná i zmatení. Tři roky následovali Učitele, který mluvil o království Božím, konal zázraky, a pak byl ukřižován. A oni – zůstali s prázdnýma rukama. A přesto... právě **tam, v té obyčejnosti, uprostřed noční práce, neúspěchu, se jim zjevuje Ježíš.**

Bratři a sestry, **i naše „Galilea“ – náš domov, naše práce, naše rutiny – může být místem setkání s Bohem.** Možná právě po silných duchovních událostech – jako jsou Velikonoce – jsme povoláni vrátit se do svého všedního dne a objevit Krista, který tam stojí na břehu našich starostí.

Pamatujete, co jim řekl?

„Děti, nemáte něco k jídlu?“

A oni – zkušení rybáři – museli přiznat: „Nemáme.“

Kolikrát i my zakoušíme prázdnotu. Snažíme se, dřeme, modlíme, ale výsledek se neukazuje. **Ale právě v této bezmoci se ukazuje Kristus.** Ne aby nás odsoudil, ale aby nám ukázal, že život s ním není dílem našich sil, ale jeho milosti.

Každé ráno nás zve ke „snídani“. To není jen obraz. Je to výzva: jak začínám svůj den? Je čas na kávu, možná na zprávy, ale je čas na modlitbu? Na pozvání Ježíše do své každodennosti?

Víra není jen cítění. **Víra je důvěra – konkrétní, každodenní rozhodnutí.** Když se vzdám nákupu v neděli, nebo práce v den Páně, když odmítnu výhodnou nabídku, která je proti mému svědomí – tehdy říkám Ježíši: „Důvěruji Ti!“

A co říká On? „Kdo mi důvěruje, zakusí pokoj, který svět dát nemůže.“

Pamatujme na slova sv. Faustyny:

„Máš velké a nepochopitelné právo na Mé Srdce, protože jsi dcera plná důvěry.“

A to neplatí jen pro ni. To platí i pro tebe – pro každého z nás. Stačí ráno říct: **Ježíši, důvěruji Ti.**

Ale nezůstávejme jen u slov. Během dne jsme zváni k tomu, abychom **rozpoznávali Jeho přítomnost** – v dětech, v manželovi, v manželce, v nemocném, v kolegovi. Někdy, jako apoštоловé, Ho na první pohled nepoznáme. Ale srdce, které miluje, pozná: „To je Pán!“

Věříš, že Zmrvýchvstalý je s tebou uprostřed všednosti? Pokud Ho nehledáš, pokud o Jeho lásku neprosíš, jak můžeš být Jeho svědkem?

Dnešní svět nepotřebuje velká slova. Potřebuje **tvé svědecké víry** – že Bůh je na prvním místě. A právě tvůj život – pokorný, každodenní, s důvěrou – je tou nejlepší katechezí.

A nakonec: Ježíš se neptá Petra na selhání. Neúčtuje s ním. Ptá se jen na jedno: „**Miluješ mě?**“ A to je otázka i pro nás. Ne kolik jsme toho udělali, ale **zda Ho milujeme.**

Milost a láska je v tom, že On přichází i tehdy, když jsme unavení, zklamaní nebo ztracení. **Ne, aby nás soudil, ale aby nás pozval ke stolu.** Aby nás posílil na cestě.

A tak, bratři a sestry, dnes ráno – na začátku nového týdne – mu řekněme: „**Ježíši, důvěruji Ti. Dej, at' Tě poznám i dnes. At' jdu s Tebou i mezi obyčejné věci.**“ Amen.